

ECOC 1/2
EDICIÓ CRÍTICA DE L'OBRA DE
JOSEP CARNER

**POESIA DISPERSA
PRÒPIA I TRADUÏDA
1896-1924**

Edició de Jaume Coll

edicions
62

Biblioteca Clàssica Catalana

JOSEP CARNER

Obra poètica

ECOC 1/2

POESIA DISPERSA PRÒPIA
I TRADUÏDA

1896-1924

Edició crítica de Jaume Coll

Edicions 62

Edició Crítica de l'Obra de Carner
ECOC 1 = E1
Obra poètica, 1896-1924
E1/2 Poesia dispersa pròpia i traduïda 1896-1924

Primera edició: setembre del 2024

Obra publicada amb el suport del Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Càtedra Josep Carner

**Diputació
Barcelona**

© 2024 by Hereus de Josep Carner
© 2024 per l'edició by Jaume Coll Llinàs

ISBN (del volum E1 en conjunt): 978-84-297-7568-6
ISBN (del tom E1/2): 978-84-297-7869-4
Dipòsit legal: B. 15.448-2024

Disseny de la coberta: Jordi Romero
Fotografia Josep Carner: Vilatobà, 1908
(sobre una còpia conservada al Fons Carner, © Hereus de Josep Carner)
A la contracoberta, l'emblema «Riu mes la ossera», capçalera de carta de Carner

Moelmo: composició fotomecànica

Josep Maria Pujol † i Andreu Balius:
descripció tipogràfica de SaE, Cor, MaO, EsA, Fau, Anv
Marta Pés: índexs
Maria-Arboç Terrades: control de les terceres proves
Jaume Coll: revisió de les proves finals

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).
Tots els drets reservats.

TAULA

Nota introductòria a E1/2 IX-XXXVI

Taula analítica XXXVII-LVI

POESIA DISPERSA PRÒPIA I TRADUÏDA

Abril de 1896 – juliol de 1924

1896	3-36	1911	679-696
1897	37-59	1912	697-721
1898	61-79	1913	723-779
1899	81-111	1914	781-824
1900	113-207	1915	825-841
1901	209-265	1916	843-856
1902	267-337	1917	857-892
1903	339-393	1918	893-917
1904	395-443	1919	919-946
1905	445-496	1920	947-1009
1906	497-534	1921	1011-1145
1907	535-558	1922	1147-1207
1908	559-592	1923	1209-1312
1909	593-608	1924	1313-1319
1910	609-678		

Índex cronològic de títols de poemes propis i traduïts 1321-1337

Colofó 1339

POESIA DISPERSA PRÒPIA
I TRADUÏDA

Abril de 1896 - juliol de 1924

Redacció y Col-labora

Joseph M. Pous

F. Gras y Elias

A. Ferrer

Joan de Burgos

E. Soler de las Casas

Frederich Rahola

Joseph Fiter ó Inglés

Victor Rahola

Teodor

ció de L' AURENETA

y Codina

Luigi Grande

Joseph Herp

F. Figueras y Ribot

F. Agulló y Vidal

J. Juñer y Vidal

o Bard

Joseph M. Carner

Francisco Xavier Godó

La carrera literària de Josep Carner comença de manera furtiva, a dotze anys, en una modesta publicació no vinculada al grup editorial on treballava el pare, publicista i autor teatral. S'imprimia al mateix carrer de casa seva: «F. Badia, impresor: Dou, 14», una impremta encara ara activa ben a prop, a Pintor Fortuny, 16. La redacció responia concisament als lectors que hi enviaven escrits, i en publicava algun si tenia, a parer seu, un mínim d'interès: «Correspondencia»: [per a] «J. C. P. — Aprofitaré lo qu'ens envia», *L'Aureneta*, 28-III, 8. J. C. P. hi havia enviat dos articles (o els havia deixat al «bussó» de la impremta): 'Folk-lorística', que es publicaria el 18-IV (text a *Supl.*, *1896: [5]) i 'El romans de la filadora morta', que contenia un poema. És el primer treball publicat a la revista. S'edita complet.

Pd 96/1^{Nc} EL ROMANS DE LA FILADORA MORTA

Cesar Cantú¹ parlant dels cantars grechs n'inserta uns 24 entre ells «La filadora» com ell el titula. Donchs bé; l'istiu passat trovantme á Avère, poble d'arrop dels Pirineus, vaig sentir cantar á un pagés:

Teixia la filadora | 2 quan ne passá l' fill del rey... | 3 —Filadora, filadora |
4 que n'has robat el cor meu...— | 5 *Tral-larara-larará.* | 6 Teixia la fila-
dora, etc.

Com m'agradan molt els cants populars, vaig demanar cortesment al pagés que'm digués la continuació.

—No la sé pas jo. Lo grand-pere vos la dirá, ja que sempre l'está cantant.

El pagés m'acompanyá á casa seva hont vaig trovarme ab un respectable vellet vora la llar del foch.

Son net li digué l'objecte que'm portava á sa presencia.

—Ja'l podré complaurer —'m digué ab veu tremolosa—. Y va comensar:

1. *Historia Universal de César Cantú* traduïda per don Nemesio Fernández. Tomo IX. [*Documentos. Filosofía y Literatura*. Madrid, Imprenta de Gaspar y Roig, editores, 1858], pág. 780.

Texía la filadora
 quan ne passá'l fill del rey...
 —Filadora, filadora
 4 que n'has volé lo cor meu,
 nina de rosadas galtas,
 nina de daurats cabells,
 en'recorda t'en de mi,
 8 no m'oblides pas may mes—.
 La filadora contesta:
 —No, Arnold, no os oblidaré...
Tral-larara tral-larará,
 12 *la torongina s'assecará.*

...encara que se conjurin
 contra mi lo mon y l' cel—.
 La mara que s'ho escoltava
 16 á n'els seus fills ho digué:
 —Fills meus, la vostra germana
 vol esser dona del rey,
 si ella s' casa'ns punirà
 20 pels mals tractes que li hem fet—.
 Ja s' treu Gilbert el punyal;
 ja en Guillaume lo segueix.
Tral-larara tral-larará,
 24 *la tarongina s'assecará.*

Matan la seva germana,
 li posan el vestit vert,
 y prést la fan enterrá
 28 per los moinos del convent...

Aquí'l vellet va descansar un moment y jo qu'anava copiant-
 ho tot, també. Després continuá:

Ja passen la filadora
 per vora l' palaç del rey,

el fill del rey que aixó veyá
 32 diu: —L'enterro ¿de qui es?
 —Es de la bona Ardisense
 á qui van matá'ls seus frers—.
Tral-larara tral-larará,
 36 *la tarongina ja s'ha assecat.*

—No ho diguessiu pas á aucun
 aixó qu'es un gran secret—.
 Al sentir aixó l'Arnold
 40 com un marbre s' posá fret,
 s' clavá la sua espasa
 et va morir al moment.
 La jove s' convertí en canya,
 44 lo fill del rey en xiprés,
 y el vent juntantlos tous dos
 va fer qu'es dessén un bés.
Tral-larara tral-larará,
 48 *la tarongina s'ha revifat.*

Li vaig donar gracias y va contestarme:

—No las mereix senyor. Mani et disposi.

Prenguí el barret y m'en vaig anar cavilant qui trasportará ei-xos cants populars d'una nació a un'altra, fenómeno ja observat per l'eminent novelista Fernán Caballero en sos *Cuentos y poesías populares*.

28 SINCROIA: *L'Aureneta*, II, 61 (4-IV-1896), 5-6. A «Literatura catalana». Al peu: J. C. P. [Josep Carner Puig-Oriol] 1- :: «Nota: Els lectors trobaran en el romans y en el dialech alguns galicismes propis de la llenga ó dialecte del país». ■ COM.: Tot sembla indicar que la narració que embolcalla la balada 'El romans de la filadora morta' és imaginada i no el fruit d'uns fets viscuts pel jove autor; la balada, en canvi, pren com a base la mateixa traducció espanyola del text de Cantú; vg., a Nc, la font del romanç.

■ MÈT.: romanç, quaranta-vuit vv anisosil·làbics en quatre estr. (dècimes), inici fní, hept. labs, irrelats els senars^{no 1-3}, assonants unísons els parells + apariat-refrany mli, consonant¹¹⁻¹², iterat a²³⁻²⁴ i dístic assonant^{35-36, 47-48}, oct.labs, cesura^{inina} els segons vv, per ser-ho els primers^{11, 23-}, els faltaria una síl·laba: *Tral-la-ra-ra-(ra)*, segons l'esquema: a-ba-bc-bdbe-b,ff₈ | g-bh-bi-bjb kb,ff₈ | ...fy₈ | ...fz₈

■ SIC: 12 torongina [36, 38 tarongina] || 41 s' [formant síl·laba] ■ ESM.: 1-6 [inici, interromput a 6, aquí editat a ratlla tirada] || 1 [vers entrat] || 3—filadora, || 4 meu... || 5 *Tral-lara-larará* || 6 *teixia la filadora* etc. ■ 1-48 [poesia sencera] || [sense espais int.estr.] ||

1 [entrat] || «*Texía* [cometa angular no tancada posteriorment] || 3 —*filadora*, || 7 *mi* || 8 *mes*. || 9 *contesta* || 10 —*no*, ≈ *oblidaré*, || 11, 23, 35, 47 *tral-larara tral-larará* || 13 *Encara* || 14 *cel* || 15 *la* || 16 *digué*— || 20 *fet*. || 22 *segueix* || 32 *diu*— *l'enterro* || 33 —*es* || 34 *frers* || 37 *No* || 38 *secret*.— || 42 *moment*, || 43 *la*
 ♪ TEST. POST.: Ø

ENDEVINALLÍSTICA

Novíssima es la fundació d'aquesta ciencia que es respecte á las endivinales lo que la *Folk-lorística* es á las rondallas y lo que la *Romancística* es al romanç popular. [...] En cambi, d'endivinales n'hi ha d'antiquíssimas, com es la següent que vaig trobar en cert lloch que no puch revelar als intel·ligents lectors de *L'Aureneta*, que arreglada diu aixis:

Pd 96/2 Sembla segadó y no ho es,
 tambe s'assembla amb' un mort,
 y es un ministre de Deu,
 4 y sentho, com ho es, fa por.

La solució es *la mort*. | :: Que voleu mes senzill qu'aquesta endivinalla recullida del poble! | :: Pero, senzilla sols ho es en la apariencia. | :: En la realitat, no. | :: La musa popular reconeix en la mort un «ministre de Deu» y després diu: |↯ :: sentho com ho es, fa por |↯ :: Lo qual vol dir: Sent ministre de Deu, del nostre Salvador, deuría fernos alegría, puig tot lo que's relaciona ab el Creador de Cels y terra, deu alegrarnos, deu fer penetrar la joya en nostre cor. | :: Donchs en aquest cas no es aixis. | :: Y al dir eixas paraulas sembla que fassi fer decepció en l'animo dels oyents. | :: Y aixó en la endivinalla mes sencilla que se m'ha ocorregut. | :: No importa qu'estiga sembrada d'incorreccions métricas, no importa que la forma del llenguatge deixi molt que desitjar [...].

♪ SINCROIA: *L'Aureneta*, II, 62 (11-IV-1896), 3. Al peu: M. X. Y. ■ COM.: No havia estat encara publicat l'article que acompanyava la tramesa de Pd 96/1 (Prd 96/1 'Folk-lorística', núm. 63, 18-IV, a *Supl.*), quan la redacció, sense saber que eren del mateix autor, va donar a les caixes aquest text, signat amb una altra sigla present també en dues xarades, 96/7-8, i validada per la revista com a pertanyent al «nen Carner», vg. 96/9. Per contextualitzar l'endevina-

lla, suposadament seva, se n'edita, incompleta, la prosa. ■ MÈT.: quarteta encadenada assonant, hept.labs mlins, segons l'esquema: *abab* ■ ESM.: 1 [vers entrat] ♪ TEST. POST.: Ø

SPORTS

¿Qué volen mes? Ara fan un *Frontón cubierto*. Antes sols ne teníam un de *descubiert*. [...] | :: L'origen de la pilota's remonta á Pelotidas (s'escríu y's pronuncia Pelopidas (!) en grech, ey). Diu que va ésser el Modesto Sainz d'aquells temps prehistòrichs, estétichs, fluvials, exagonals y piramidals. Per la meua part jo'l coneixia tant que... may l'he vist. Ab aixó soch testimoni irrecusable. ¿Y que m'en diuen d'en Gamborena? Una vegada li vaig dedicar uns versos que deyan aixís:

Pd 96/3^{Nc} Gamburena es palutari
 Muy macu y muy rebonitu
 Que saba tirar buleyas
 4 Ca no ten dich res, xiquitu!
 Allo es arte, allo es primor,
 Allo es elegancia, allo
 Es *fin da siglu*, á na mi
 8 M'encanta xo, xo, xo.

Que'ls en sembla! ¿Val pelas oy? Hi vaig desplegar tot el meu talent. [...]

♪ SINCROIA: *L'Aureneta*, II, 67 (16-v-1896), 2. Al peu: Enrich [també a 96/14-17, Pt 96/1] ■ COM.: D'acord amb la grafia, qui «diu» els versets és algú de marcada fonètica barcelonina esquitxada de castellà basquissitzat, vg. la Nc sobre els frontons barcelonins. La prosa completa a E5. ■ MÈT.: octava, en dues quartetes, hept.labs ·fnins¹⁻⁴ i mlins⁵⁻⁸, senars irrelats, parells consonants, segons l'esquema: ·abcb, defe ■ ESM.: 1 [vers entrat] || 4 *res* || 7 *siglu* || 8 [sense un altre xo, hipom.] ♪ TEST. POST.: Ø

[Dos poemes en un mateix número de la revista]

(Pd 96/4, 5)

L'Aureneta, II, 68 (23-v-1896), 5 i 7. Signats amb pseudònims diferents (el segon en una secció miscel·lània) i en un número que conté encara dues proses seves: 'Romancería', signat Ama-

dis de Gaula, i, en una secció de «Personatjes il·lustres», 'En Pau Birolla', signat Enrich. Són col·laboracions d'abans que l'autor fos identificat per la redacció del setmanari.

Pd 96/4^{Nc}

WIFREDO

En la tenda de batalla
de Wifredo lo Pelós,
veureu á aquest valent compte
4 ajegut en llit de mort.
Ha volgut salvar á Carles,
son senyó y emperador,
á son rey dongué la vida,
8 pro á ell se doná la mort;
quan de sobte los clarins
anuncian que son senyor
ve á veure á son fidel comte
12 en Wifredo lo Pelós,
Carles el Calvo s'acosta
y li diu ab pausat tó:
—Si'l vassall que per ma vida
16 ha esposat el esser mort
sobreviu á eixa desgracia,
será un dels mes grans senyors.
Mes si desgraciadament
20 mor en esta tenda, donch
llibertat é independencia
al catalá-Emperador.
—Catalunya no te escut,
24 donéuli'n un per favor—.
Aleshors Carles el Calvo
diu: —Wifredo lo Pelós,
jo te'n daré un, y fet
28 ab la sanch de lo teu cos—.
Y'ls dits untantse ab la sanch
que del comte mana á dolls
els marca en l'escut del comte
32 qu'era un brillant escut d'or.

Catalunya ja te escut,
ja te bandera y blassó
per conquistar á Valencia
36 y Saragossa y Monzón,
ahont puga portarlo sempre
En Jaume'l Conqueridor.

☞ SINCROIA: Id., 5. Al peu: Z. Z. ■ MÈT.: romanç, trenta-vuit vv, hept.labs fnins· i mllns en alternança^{10 a 9,19,23,27,29,33}, senars irrelats, parells assonants unísons, consonants^{22,24;26,28}; iteració quasi completa^{2 a 12,25} i de mot en rima^{4 a 8, 6 a 22}, segons l'esquema: a-bc·bd·be·bfbg·bh·bi·bj·bkbl·bmbn·bobpbq·brbs·bt·b ■ ESM.: 5 *Carles* || 16 *mort*, || 17 *desgracia* || 23 *Catalunya* no te *escut* || 24 *favor*. || 26 «*Wifredo lo Pelós* || 28 *cos.*» || 32 *d'or*, ■ SIC: 10 anuncian [tot i que el mot ha de ser trisíl·lab; vg. 96/9.IV.11] || 37 ahont [monosíl·lab] ☞ TEST. POST.: Ø

Pd 96/5^{Nc}

CANTAR

Ton cor s'assembla á las rosas;
de fora n'es molt hermós,
mes, com la rosa, té espinas.
4 Malehit sia'l teu cor!

☞ SINCROIA: Id., 7. Rúbrica «Voladas» [secció de notícies variades on apareixen aquests versos campoamorians]. Al peu: P. D. O. [Palmerín de Oliva] ■ MÈT.: quarteta encadenada, inici fni., hept.labs, senars irrelats, parells assonants, segons l'esquema: a-bc·b ■ ESM.: 1 [vers entrat] || 3 *rosa té espinas* || 4 ¡*Malehit* ☞ TEST. POST.: Ø

Pd 96/6^{Nc}

LA PROFESSÓ

—Noyas, ginesta, ginesta!
—Noys; compreu-me paperets!
—El bon carmel-lo de goma!
4 —Dos á cinch céntims no mes!
—Mantecados! Aixarops!
—¿Y la professo no vé?
—Mare de Deu, quina empenta!
8 —Quin cop m'ha dat á n'el peu!
—Noya, noya, no s'enfilí,
seguí que ja ho veurá be.
—Ja veurás, noy, no amohinis,

- 12 sino't clavaré un bulet.
 —Fassi'l favor de no empényer.
 —Mira'l fill del adroguer.
 —*Toma, hermosa resalada.*
- 16 —Brrr! m'ha omplert de paperets!
 El ximple! Tanasi! Brétol!
 —Joanet, seu y estigas quiet.
 —Vaya una gracia! Tirar
- 20 una horxata á sobre meu!
 —No s'enfadi, no s'enfadi;
 que ho he fet sense volguer.
 —Mira'ls gegants, are son
- 24 devant del carrer del Rech.
 —*Dejen libre el pas, señores,*
 que la professó cha ve.
 —Trampas, trampas, tot son trampas.
- 28 —May més professons, may més!

☛ SINCROIA: *L'Aureneta*, II, 69 (30-V-1896), 3. Al peu: P. D. O. [Palmerín de Oliva; també a 96/5] ■ COM.: Apunt sobre el públic que espera el pas de la processó de Corpus, celebrada aquell any el 28 de maig, un veritable rim de l'hora; també sobre la festivitat: Pd 20/37, 39. ■ MÈT.: composició isosil·làbica de vint-i-vuit vv monostròfics, hept.labs fnins· i mllns en alternança^{10 a 5,19,23}, senars irrelats, parells assonants unísons, iteració de mots^{2 a 12, 6 a 26}, segons l'esquema: a-bc-bdbe-bf-bg-bh-bi-bj-bkl-blmbn-bo-b ■ ESM.: [signes d'admiració inicials, però no a 2, ni al segon cas de 17] ■ 6 —Y ≈ ¿no v. ■ 9 s'enfili ■ 11 veurás noy ■ 18 —Joanet ■ 19 —Vayá ■ 22 volguer ■ 25 pas señores ■ 26 Que ☛ TEST. POST.: Ø

[Literatura eslava]

Pt 96/1

La nina y el peix

☛ *L'Aureneta*, 6-VI-1896, 3. Primera traducció de Joseph Manel Carner: Enrich; a Poesia traduïda, p. 27.

[«Xaradas» sill·làbiques]^{Nc}

(Pd 96/7-8)

L'Aureneta, II, 82 (29-VIII-1896), 8. Les xarades formen part de la secció «Enigmas», situada a l'última pàgina i dedicada als passatemps: jeroglífics, anagrames, acròstics, etc. Les dues primeres de l'autor, signades al final de la segona amb un pseudònim validat.

Pd 96/7 Es consonant ma *primera*,
 nota musical *segona*,
 altre nota ma *tercera*
 4 y mon *total* nom de dona.

☞ SINCROIA: Id. ■ COM.: L'endevinalla es resol la setmana següent, al núm. 83 de la revista: «Enigmas | [...] Solucions del numero 82 | Xaradas.— Ca-mi-la». ■ MÈT.: quarteta encadenada, hept.labs ·fnins consonants, segons l'esquema: ·abab ■ ESM.: 1 [vers entrat] || *primera* || 2 *segona* ☞ TEST. POST.: Ø

Pd 96/8 Es ma *primera tercera*
 com una sublevació,
 prima dos n'es una fruyta
 4 y lo meu *tot* es lo nom
 d'un escriptor celebrat
 de grans comedias autor.

☞ SINCROIA: Id. Al peu: M. X. Y. [també a 96/2] ■ COM.: Es resol la setmana següent a la mateixa secció: «Enigmas | [...] Solucions del numero 82 | Xaradas.— [...] Mo-ra-tin». ■ MÈT.: sextet encadenat, hept.labs, senars irrelats fnins^{no 5}, parells assonants mlins, segons l'esquema: a·bc·b**db** ■ ESM.: 1 [vers entrat] || 2 *sublevació* ☞ TEST. POST.: Ø

[«Un geni en embrió». Mostra d'escrits]^{Nc}

(Pd 96/9, Pt 96/2, Pd 96/10, 11-12, 13)

L'Aureneta, II, 83 (5-ix-1896), 3-4, 5, 8. El director de la revista, Francisco Xavier Godo, revela a «Un geni en embrió» la identitat de l'autor que fa cinc mesos que hi publica, esquivant la redacció, eludint les seves demandes i valent-se d'inicials i pseudònims mutants: J. C. P., M. X. Y., Enrich, Amadis de Gaula, Z. Z., Palmerín de Oliva. Es tracta, exclama Godo, d'«un noy de 12 anys! qu'es diu Joseph Manel Carner y Puigoriol». El solemne escrit encapçala una mostra de textos nous, dues proses i cinc poemes (un dels quals està datat mesos abans, 96/10, i un altre és una traducció, Pt 96/2). Un sisè poema, 96/13, apareix a la secció «Enigmas», entre d'altres passatemps atribuïts també a la criatura.

Pd 96/9 ELS DOS RIVALS

I

En temps de Pere Tercer,
 el compte de Mataplana
 fou qui per sas grans proesas
 4 va guanyarse la privansa

de son rey. Y si algúns comptes
d'enemistarlo tractáren
ab la Magestat del Regne,
8 prou els contestá ab l'espasa
el privat del rey Don Pere,
el de la mirada d'águila,
el valent y poderós
12 Cavaller de Mataplana.

II

Mes, la calumnia y l'enveja
també en aquell temps trionfavan,
y, valguentse de la reyna,
4 de son empresa inhumana
ne sortiren victoriosas
abduas serps. Quina llástima
qu'els malvats quedin impunes
8 y que no'n sía premiada
la virtud, qu'hauría d'esser
la omnipotent soberana!
Per mediació de la reyna,
12 que fou vilment enganyada,
va ser desterrat al fí
en Guifre de Mataplana.

III

Mes, ¿una empresa tan vil
volgué capitanejarla
algún honrat cavaller?
4 No; que fou un hom sens'ánima,
un rival del mateix Guifre,
que li portava odi y ràbia.
Era'l baró Frederich,
8 que desitjava venjarse

d'aquell qu'en mes d'un torneig
 li feu probar son espasa
 y feu penetrá en sas carns
 12 el punyal d'en Mataplana.

IV

Ni ha un gran torneig á Narbona,
 torneig de gran nomenada,
 y acudeix á ell un guerrer
 4 ab un escut llis, sens'armas,
 que porta á la ma un penó
 ab las barras catalanas.
 Es un complert cavaller
 8 y d'apostura gallarda;
 la cara no's veu del tot
 qu'en du la visera baixa;
 mes quan els claríns anuncian
 12 qu'el torneig va á comensarne
 riu el guerrer cambiant
 una mirada ab un altre,
 y quasi ningú's recorda
 16 del compte de Mataplana.

V

El dia avans del torneig
 un misatjer demanava
 per Frederich, el baró,
 4 á qui va entregá un missatge,
 dihentli que la resposta
 allí mateix esperava.
 La resposta que volía
 8 desseguit li'n fou donada.
 Quant fou molt lluny del castell
 el missatjer, tot trencantne

el sello, 'l pergamí mira
 12 y etjéga una gran rialla.
 En el pergamí's llegia:
 «No hi faltaré Mataplana».

VI

En el torneig de Narbona
 hi ha una gran lluyta empenyada,
 el guerrer desconegut
 4 ha desafiat á un altre,
 y's baten com dos lleons
 ab un coratje qu'espanta.
 No se sab qui s'en durá
 8 de la gloria la garlanda;
 quan l'un cau l'altre s'aixeca,
 un recula y l'altre avansa...
 Ja ha caigut un cavaller,
 12 ja aqueix cavaller no s'alsa
 y els guerrers mes valerosos
 son nom al viu ne demanan.
 Ab la sanch de son contrari
 16 son nom escriu en sas armas,
 y en son penó y son escut
 tothom llegeix «Mataplana».
 —Al últim venjansa he pres,
 20 y are puch morir —esclama.
 Y com si Deu escoltés
 d'aquell valent las paraulas,
 no encare transcorregut
 24 un minut, quan ja's veu caurer
 cubert de gloria, y d'honor,
 al Compte de Mataplana.

■ SINCROPIA: *L'Aureneta*, id., 3-4. Al peu: Joseph M. Carner ■ MÈT.: romanç, noranta-quatre vv en sis cants monostrofsics (I: dotze, II: catorze, III: dotze, IV: setze, V: catorze, VI: vint-i-sis), hept.labs fnins-, vint-i-cinc de mlins^{L1,11; II,13; III,1,3,7,9,11; IV,3,5,7,9,13; V,1,3,9; VI,3,5,7,11,17,19,21,23,25}, se-